

N:o 20.

Af Herr **C. J. Ödman**: *Med förslag till ändring af 23 § i fiskeristadgan.*

Enligt § 23 af Kongl. Maj:t den 29 Juni 1852 fastställda fiskeristadga, angående fiske af hummer och ostron, stadgas: att fiske efter hummer ej må idkas från och med den 1 Juli till och med den 15 September, samt att fiske efter ostron ej må idkas från och med den 1 Maj till den 1 September. Ej heller må vid ostronfiske ostron, som i diameter eller bredd icke hålla en och en half decimaltum, fångas, utan skola, när ostron af mindre storlek än nu nämndt är vid sådant fiske upptagas, desamma genast åter utkastas på stället, der de upptogos.

Emot denna paragraf har jag icke synnerligt att anmärka hvad tiden för fisket beträffar, annat än det, att fredningstiden för hummer kanske lämpligt utsträcktes till den 1 Oktober. Men fastmer emot minimimåttet af dessa fisksorter. Det är stadgadt, att ostron af en och en half tums diameter eller bredd får upptagas, och i handel förekomma.

Detta mått är alldeles för litet, ty som de flesta veta, är ett ostron af den storleken endast ett yngel, och kan icke innebära någon nämnvärd föda, då det deremot om det hade fått kvarblifva på hafsbotten inom kort tid — såsom då varande i bästa växtligheten — skulle upphunnit den storlek, då det utan så stort missbruk för ostronfisket och dess utveckling lemnat bättre inkomst för fiskare, och bättre nytta för afnämare. Min mening är derföre den, att måttet måtte bestämmas till två (2) decimaltum, i stället för nuvarande en och en half.

Hvad hummer återigen vidkommer, så har det i nämnda stadga ingenting förordnats angående den storlek som den bör innehafva för att få upptagas och i handel förekomma. Detta är ett betänkligt förbiseende i lagstiftningen, och hotar hela hummerfiskets bestånd vid våra stränder, och till följd deraf kommer en viktig inkomstkälla för den fattigare kustbefolkningen att utsina. Ty på det hänsynslösa sätt, hvarmed detta fiske nu bedrifves kan följden icke blifva någon annan. Man ser nu i handeln hummer förekomma, som i storlek knappast kan mäta sig med vanliga kräftor. Och hvad tjänar det till att freda hummern under lekningstiden, då man icke tänker på att på minsta sätt vårda ynglet, utan lättsinnigt tillåter detta under bästa växtligheten uppfiskas, till förlust för fiskaren sjelf i första rummet samt afnämare och konsumenter i det andra.

Ifrån förra tider, då engelsmännen anlöpte våra kuster för hummerhandel, och till största delen uppköpte vår hummer, infördes ett bestämdt mått af 8 engelska tum — motsvarande i det närmaste sju och en half decimaltum — hvarunder hummer icke antogs i räkning. Och ehuruväl detta icke var någon lag, kom likväl detta mått i bruk, och hade en tid sina goda följder. Men sedan vi nu inom riket till mesta delen konsumera den hummer, som fiskas vid våra stränder, har detta bruk — angående måttet — småningom mistat all betydelse, och kan på sin höjd möjligtvis ännu begagnas såsom en gräns för priset, men alltid måste köparen af den större hummern förbinda sig att äfven af fiskaren taga den små, fast med afdrag i pris, hvilket således icke förhindrar berörda, stora missbruk.

Jag har icke talat vid någon hummerfiskare, som icke djupt beklagat att så sker, men vid föreställning, att de ju sjelfva kunde låta bli att tillvarataga detta små hummeryngel, har det svarats, att det tjänar till ingenting om *en* upphör, så länge alla andra hålla på dermed; man har således icke att förutse någon förbättring häruti, såvida icke lagstiftningen tager hand om saken.

Föregående Riksdag beslutade, att en fullständig revision af fiskeri-stadgan borde företagas, men under afvaktan härpå, och den nödvändiga här ofvan antydda förändringen angående hummer- och ostronfisket, har jag sett mig föranlåten att på grund af relaterade förhållanden vördsammt föreslå,

att Riksdagen för sin del må besluta, det § 23 i fiskeri-stadgan måtte erhålla följande lydelse:

Fiske efter hummer må icke idkas från och med den 1 Juli till och med den 15 September, samt likaledes fiske efter ostron icke idkas från och med den 1 Maj till den 1 September.

Ej heller må vid hummerfiske hummer, som i längd icke håller sju och en half decimaltum, beräknadt från ögonen till ändan af stjerten, eller vid ostronfiske, ostron, som i diameter eller bredd icke håller två decimaltum, fångas, utan skola, när hummer eller ostron under denna storlek upptagas, desamma genast åter utkastas på stället, der de upptogos.

Om remiss till behörigt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 25 Januari 1879.

Carl J. Ödman.

Härutinnan instämma:

A. P. Lind.

J. Andersson,
från Bohus län.

N:o 21.

Af Herr **J. Grape:** *Om underdånig skrifvelse angående tillämpning jemväl på krononybyggen af gällande stadganden rörande upplåtelse af åborätt till kronohemman.*

I följd af stadgandet i Kongl. Maj:ts nådiga skrifvelse af den 2 Juni 1876, att Kongl. Kungörelsen af den 8 Maj 1863, angående utvidgad frihet i afseende å upplåtelse af åborätt å kronohemman, ej är